

בש"פ 144/19 - יוסף קנפו, אדיב דודי, אלי קנפו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 144/19

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המבקשים:

1. יוסף קנפו
2. אדיב דודי
3. אלי קנפו

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, מיום 4.1.2019, בעמ"ת 9154-01-19 שניתנה על ידי כב' השופטת ו' פלאוט

בשם מבקש 2:

עו"ד יוסי זילברברג

בשם מבקשים 1 ו-3:

עו"ד צדוק חוגי

החלטה

1. מונחת לפני בקשת רשות ערר על החלטת בית משפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ו' פלאוט, עמ"ת 9154-01-19), לפיה בוטלה החלטת בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט ג' אבנון, מ"ת 58067-12-18), בגדרה שוחררו המבקשים לחלופה של מעצר בית מלא. תחת זאת, בית המשפט המחוזי קבע כי יוזמן תסקיר מעצר ויקבע דיון נוסף לאחר קבלתו; וכי עד להחלטה בעניין המבקשים יהיו במעצר.

עמוד 1

בהסכמת הצדדים, נקבע כי ישנן ראיות לכאורה לביצוע העבירות המופיעות בכתב האישום: התפרצות למגורים לבצע עבירה, גניבה, החזקת מכשירי פריצה וקשירת קשר לעשות פשע, האחרונה ביחס למבקשים 1-2 בלבד. ההתפרצות שביצעו המבקשים היא לבית במושב, השייך לאישה בת כ-72 המתגוררת בגפה. כדי לקדם את הקשר נערכו סיורים מוקדמים במקום על ידי מבקשים 1-2 ועל ידי אחרים המוזכרים בכתב האישום.

הסנגור מסתייג מהחלטת בית משפט קמא, בטענה שהיא ניתנה לאחר גיבוש עמדה מראש. ברם, עיון בפרוטוקול מגלה שהתקיים דיון, בו בית המשפט המחוזי שמע את טענות באי כוח הצדדים טרם מתן החלטתו. אין פסול בכך שבתחילת הדיון בית המשפט מציע או מעלה את האפשרות של הזמנת תסקיר.

2. לגופו של עניין, מוענק שיקול דעת רחב לבית המשפט, ואף לבית משפט של הערר, להזמין תסקיר או לאו. נקבע לא פעם כי זהו כלי חשוב. יודגש כי בית המשפט המחוזי לא דחה את עמדת בית משפט השלום, אלא רצה לקבל תסקיר טרם יחליט בערר.

שתי הערכאות, ובעקבותיהן שני הצדדים, הפנו לבש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל (15.1.2015), שהציג בפתח הדברים את השאלה האם חובה על בית המשפט של המעצר להזמין תסקיר מעצר. לטעמי, שאלה זו עשויה להטעות, שכן עסקינן בתחום הנתון לשיקול הדעת של בית המשפט. דהיינו, כשם שאין מקום להזמין את תסקיר מעצר כאשר הדבר לא יקדם, הלכה למעשה, את יכולתו של בית המשפט להחליט בסוגיית המעצר; כך נכון להזמין תסקיר מעצר במקרה בו הוא עשוי לסייע לבית המשפט בהגעתו לשורה התחתונה. וברקע, ולא רק, מנעד שבין מעצר לבין שחרור בתנאים כאלו או אחרים – מחמירים יותר או מקלים יותר. הניסיון השיפוטי מלמד על מקומו של תסקיר המעצר, וכפי שאין להגזים במשקלו, כך אין להמעיט בו.

מכאן כי מתקשה אני לקבוע שיש הצדקה להעניק רשות ערר בגלגול שלישי במקרה זה, ולקבוע כי טעה בית משפט קמא בהחלטתו, שאינה אלא החלטת ביניים. אין הדבר אומר שתמיד יש להזמין תסקיר מעצר, או היפוכו של דבר, אלא שבמקרה דנן ניתן להבין את עמדת בית המשפט המחוזי. ודוקו, אין בשיקול הדעת הרחב שניתן לבית המשפט להזמין תסקיר מעצר לפטור אותו מהצורך לבחון את הסוגיה ברצינות הדרושה, ואף יפה בכגון דא כי יתקיים תהליך של ביקורת עצמית מעת לעת על סמך הניסיון המצטבר, תוך התייחסות למקרה הקונקרטי.

יוזכר כי אין בהחלטה זו למנוע מהמבקשים להעלות את שלל טענותיהם בהמשך, לרבות בסוגיית עוצמת העילה – והוא הדין כמובן אף לגבי המדינה.

3. הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ב' בשבט התשע"ט (8.1.2019).

ש ו פ ט
